

בפואון שבועי

# הצד אמונים

מהנעשה והנשמע בהצר קדשינו

גליון קסט

פרשת ויקהל  
תשע"ו

פנימי~

## מוצש"ק תרומה - אתרא קדישא מירון

אחר ההדלקה על גג ציון התנא האלקי רשב"י עברו כל הקהל לקבל ברכת פרידה, ולאחר מכן הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א לביקור אצל הגה"צ גאב"ד מירון שליט"א, והמתיקו ביניהם סוד שיח זמן ממושך, ולאחר מכן חזר רבינו שליט"א לבית האכסניא.

## יום ראשון פרשת תצוה

בבוקר עלה כ"ק מרן רבינו שליט"א למערת הרשב"י להתפלל תפילת שחרית, ולאחר מכן חזר למעון קדשו בעיה"ק בני ברק ת"ו.

## יום שני פרשת תצוה

בערב הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א להשתתף בשמחת החתונה לנכד דודו הרה"צ ר' שמואל גולדמאן שליט"א בן לבנו הרב שלמה גולדמן שליט"א.

## יום שלישי פרשת תצוה

בערב הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א לניחום אבלים אצל ידידינו איש החסד הרה"ח ר' יצחק שטרן שליט"א מראשי ארגון רפואה וחיים, שישב שבעה על פטירת אמו ע"ה, וזה תוכן השיחה:

חדש, והזקנים אינם חפצים להשתרך אחריהם כיון שמשה עדיין עומד נגד עיניהם, ויהושע כבר אינו כמוהו, כי כמה שיהיו מקושרים אל בנו וממשיך דרכו עדיין יאמרו עהר איז נישט ווי דער טאטע, ואילו הקטנים ביותר אינם יודעים כלל מימינם ומשמאלם, וזהו המציאות של העולם.

הנה בשבת העבר שבתנו בעיה"ק מירון, ואיני יכול עדיין למצוא מרגוע מזכרוני מימים מקדם את כ"ק אאמו"ר זצוק"ל שנסע אחר מלחמת ששת הימים למירון והכינו לו שם בית, וכמה פעמים נתלוויתי אתו כאשר עלה כל יום אל המערה להתפלל, וכשהגיע לשער המערה אפפה אותו חרדת קודש עד שלא היה

אחד הבנים: האם הרבי הכיר את זקנינו הרה"ח ר' יעקב שמשון מרגלית ע"ה מעיר צפת שהיה יושב כל השבוע בטבריא על יד ציון רבי מאיר בעל הנס.

אדמו"ר שליט"א: אכן כן הכרתיו היטיב, והיה לו פה מפיק מרגליות, ופעם אחת בא אל כ"ק אאמו"ר זצוק"ל כשנפש בעיר טבריא, והיה תענוג לשמוע הפנינים שיצאו מפיו, הוא היה מאנשי הדור הישן שאין לו היום כמעט תמורה, ואמרו בגמרא (ע"ז ע"ה ע"א) במשה רבינו שהזקנים שבדור אמרו פני משה כפני חמה בפני יהושע כפני לבנה. ויש בזה כמה בחינות, שבשעה שהצדיק נסתלק מן העולם נשארים זקנים וואס האבין מיט ג'האלטין מיט איהם, ואנשי ביניים שצמחו כבר מדור



קודם פסח מי שיעזור לנקיון והכנת הבית לפסח, וראתה מודעה בערך בזה הלשון: בחור ישיבה בעל נסיון לנקיון הבית, ומיד הזמינה אותו אלינו מתוך שהעריכה חשיבותו של בחור ישיבה, וקיבלה אותו בסבר פנים יפות, והכינה עבורו ארוחת בוקר דשנה כראוי לו, ודאגה שיהיה לו הפסקה כל שעה כדי שיפוש וינח ולא יהיה מותש כשיחזור ללימודו בישיבה, וכך התפרס עבודה של יום אחד לשלשה ימים, ואתמול באה אמו של בחור זה לניחום אבלים, ושאלה אותנו עם דמעות בעיניה הזוכרים אתם מה שהיה לפני שלשה שנים עם בני שעבד אצלכם, להוי ידוע לכם שבאותו עת כבר עבר חצי שנה שלא היה בישיבה מפני שנכנס לדכאון, וכאשר הגיע לכאן הפיחה בו אמנו בדבריה הנעימים תחושה שהוא גם כן "משהו", וזה עורר בו חשק לחזור לישיבה, והיום הוא כבר אברך מאושר, וכל זה גרם לו א גיט ווארט ששמע מאמנו.

**אדמו"ר שליט"א:** הטכנולוגיאי של ימינו הביאה ירידה ברוחניות מיום ליום.

**אדמו"ר שליט"א [לאב]:** אתם זכיתם להקים דור כזה שכל הכלל ישראל נהנה מהם, ואי אפשר לתאר החסד שהם עושים לכל נצרך, והש"ת יעזור לכם שתרווי יודיש נחת גם להבא מהם ומכל נכדיכם עד עולם.

**אחד הבנים:** בשבת זו ניתן כבר שם אחר אמנו הנפטרת.

**אדמו"ר שליט"א:** זהו דבר נשגב מאוד.

**אחד הבנים:** מהו הענין הגדול בזה.

**אדמו"ר שליט"א:** הנה כל ההתנהלות עם הנשמה במשך י"ב החדשים הראשונים הוא מורכב מאוד, האר"י ז"ל מבאר הענין היטיב דכל זמן שנשתייר משהו מהגוף החומרי, אז נשאר הנשמה אחוזה בסבך הגוף ואינה יכולה להתעלות, וזיכוך הגיהנם אינו דבר גשמי לפי השגתינו, כי הנשמה היא חלק אלקי ממעל ואינה בגדר הבנתנו באיזה צורה היא מתייסרת בגיהנם, וכשמגיעה שעתה להתעלות יש עדיין עיכוב מצד החומר שהיתה מלובשת בו, לכן היות כי נפש חיה היא שמו (בראשית ב' יט), לפיכך באותה שעה שנעתק שמה לגוף שנולד מחדש, בכך היא משתחררת מהגוף הקודם. - וכענין זה מצינו גבי יבמה שאיסור העריות שהיה בה מתבטל לגבי המצוה שיש ביבום כדי להקים שם לאחיו המת שלא ימחה שמו מישראל (דברים כה ו'), ואמרו בגמרא (ב"ב קט"ז ע"א) כל שאינו מניח בן ליורשו הקב"ה מלא עליו עברה, ומאיך אמרו כל המניח בן ליורשו כאילו לא מת. ונראה מזה כי אפילו אם הנפטר השאיר בעולם מפעל חיים אינו מגיע לדרגת מי שהניח בן ליורשו דייקא, וזהו מפעלו הנכון העומד לעד. וכל שכן אם יש לו בנים ראויים הלומדים פרק משניות לעילוי נשמתו ועוסקים בלימוד דפי גמרא והינם רודפי

בעלמא הדין, ובכל משך שהותו בפנים אי אפשר היה לדבר אתו כלל, ולא היה המולה כזו כהיום, ובקושי נתקבץ מנין שלם למנחה וערבית, ואלו שעלו לשם היו דמויות הוד מחסידי ברסלב כמו ר' שמואל צציק ור' שמואל שפירא, ובזמנינו זה מגיעים שם בתור "ביקור", אשר כ"ק אאמו"ר צוק"ל הגדיר זאת באופן נאה מאוד שלפני חמשים שנה הכניסו מודעה לעיתון עם הכותרת "נסיעה מיוחדת למירון", ואחר כמה ימים ושנים היה כבר הנוסח "טיול למירון", והוא היה חד בדרא בהשגותיו להבחין בדקיות הללו. והיום "אכשר דרא" שכמעט בכל שבוע יש תפוסה מלאה בכל שטח העיר, אבל כבר הועם הזוהר של ימי קדם, ואי אפשר להאריך בזה, ואם אכן זהו המושג של אנשי תקופתינו מה ניתן עוד לדרוש מהם.

**אחד הבנים:** אמנו מעולם לא בירכה על המזון בעל פה וכן קריאת שמע שע"ג המטה אלא מתוך הסידור, ותפלת שחרית של חול ארכה אצלה כשעתיים תמימות.

**אדמו"ר שליט"א:** על זה אנו דנים, שהיא זכתה לרכוש לעצמה עוד דור שיתנהגו על פי דרכה ולא יטשו תורת אמם, שבימינו היו עוד אמהות שדירבנו את ילדיהן הן מעת קומם ממטתם תוך שהיא מרעימה מתוך התרגשות נו האסט דיך שוין ג'וואשין נעגיל וואסער, וזה חדר לתוך דמינו ועורינו ועצמותינו. והיום פסו ותמו ההתרגשות הלזו, וגם אם שואלים כזאת אבל הוא בשפה יבישה.

**אחד הבנים:** אמנו היתה מחממת את המים בחורף כדי שיהיה לנו קל לרחוץ ידינו ולקום מתוך חשק ורצון.

**אדמו"ר שליט"א:** במקום שאם הבית "משקיעה", מוציאים גם את הפירות. ואתם העוסקים ברפואות יודעים את המצב של היום שיש אחוזים גבוהים של בני ישיבות עם בעיות נפשיות, ומהיכן נובעים המשברים הללו, ומדוע לא נתקלנו בכך בשנים הקודמות בבני דור ניצולי השואה הגם שהיו במצב פרנסה קשה יותר, אבל היה להם שמחת החיים, ולאן נעלם השמחה הזאת, ואיזה פנים היה אז לימי הפורים, והאיך היא נראית היום וכל כיוצא באלו, כי אי אפשר לשניהם לדור בכפיפה אחת, שבהתגברות החומריות ניזוק הרוחניות, שהיום מושפעים בכל טוב, וכשבחור רואה איזה דבר חדש בשוק, ואם הוריו לא יתנו לו כסף לקנות, הוא נכנס כבר למשבר, וכך מתדרדים שלב אחר שלב, ואין השגה עד כמה זקוקים לרחמים מרובים על מה שמקלקלים במו ידינו. ולא כן היה מלפנים שגם אם הבית היה ריק מכל אלו היו מסתפקים במיעוט וששים ושמחים בחלקם.

**אחד הבנים:** האמא שלנו חיפשה לפני כמה שנים



כ"ב ע"ב) אין אשה מתה אלא לבעלה, וזהו הזמן לדאוג לו לכל מחסורו, ויהיה לכם שיבה טובה ואריכות ימים ושנים טובים, ויעזור השי"ת שזכות כל המעשים טובים הנפעלים על ידי זרעה יהיה לכם לנחמה, ותהיה עליה לנשמתה עדן, והמקום ינחם אתכם בתוך שאר אבילי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

צדקה וחסד ומעשים טובים, על כך אמר רבי יוחנן בגמרא (יבמות צ"ז ע"א) כי כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו האומר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר, ואין שום מושג איזה טובה ונחת רוח עושים לנשמה. הנה עתה הגיע אביכם למצב שאמרו רז"ל (סנהדרין

## יום רביעי פרשת תצוה

אחר תפילת מנחה הגיע כ"ק מרן רבינו שליט"א לבקר במעונו של הרה"צ רבי ישראל לנדא מדרוהביטש שליט"א, שקיבל את פני רבינו שליט"א בחביבות, וזה תוכן השיחה:

לקבל את פני הרה"ק מבלאזוב, ואך נכנס אליו שאלו מיד הרה"ק מבעלזא האם נטלת כבר שלום מהרבי החדש שבא לעירך, וענה ואמר אכן משום כך באתי אל הרבי, ונענה לו הרה"ק א וודאי א וודאי, וכשחזר לעירו ביקש לילך אל הרה"ק מבלאזוב, וכשירד במדריגות ביתו החליק ונפל ושבר את רגליו, והיה מרותק כמה שבועות למטתו, וכשחזר לאיתנו שלח שליח להרה"ק שמבקש לבוא אליו, וענה הרה"ק נו ווער לאזט איהם נישט קימען, אך באמצע הדרך התנפלו עליו כמה שקצים והפליאו בו מכותיהם עד שבירת עצמותיו, ושוב היה ספון בביתו כמה שבועות, ואחר שנתאושש שלח בשלישית שמבקש לבוא אל הרה"ק, והוא ענה עוד פעם נו ווער לאזט איהם נישט קימען, אבל ר' מיכל הבין כבר שאין הדברים כפשוטם, ושלח לומר להרה"ק שכבר כמה פעמים היו לו עיכובים והוא חושש לנסות עוד פעם לבוא אליו, ואמר הרה"ק נו מ'גייט פארין ביז בעלז פרעגין צו מ'מעג גיבן א האנט פאר איד, ווילמען אזוי גלאטיג אונקימען, ועתה יוכל לבוא בבטחה. ומאז ואילך היה מסתופף הרבה בצל קורתו של הרה"ק מבלאזוב.

הרה"צ מדרוהביטש: זה מעשה נורא ולא שמעתי מעולם.

אדמו"ר שליט"א: סיפור זה שמעתי מהרה"ח ר' יעקב שלמה פרידמן זצ"ל אב"ד בערלין, שהיה אחיינו של ר' מיכל מלאך.

ונחזור לענין הנ"ל שאחר הפוגרום הנ"ל נכנס הר' מיכל עם עוד שני ת"ח מופלגים אל הרה"ק והציע לפניו היות ויש יחוד מסויים בספרי המקובלים שניתן לכלות בהם את שונאי ישראל יחד עם תענית של שלשה ימים רצופים, והיות שלרבי קשה עליו התענית, אזי הם יצומו במקומו, והרבי יכוון את היחודים, וכך יעבירו את הצוררים מן העולם. והרה"ק בשמעו את הדברים נשתומם כשעה חדא מתוך דביקות בהטיית ראשו, ואחר כך נתעורר מדביקותו ואמר להם השומעים אתם וכי אתם מדמים בנפשכם שזה נקרא צרות ישראל, עכשיו הראו לי כי לקחו את שר העולם וכלאו אותו

הרה"צ מדרוהביטש: זכיתי לאורח חשוב. אדמו"ר שליט"א: אמרתי לאחרונה דבר צחות על פי דרכו של הרה"ק מבלאזוב זיע"א, בפסוק (שמות כא, ב) כי תקנה עבד עברי, ופירש רש"י שנמכר בגניבתו, ויש להמליץ בזה על פי דאיתא בגמרא (קידושין כ, א) על הכתוב (דברים טו, טז) כי טוב לו עמך, עמך במאכל עמך במשתה וכו', מכאן אמרו כל הקונה עבד עברי כאילו קונה אדון לעצמו, ובמכילתא מבאר יותר הענין עד כמה צריך לכבד את העבד. - והנה לפי מה שנהוג בימינו כאשר נכנס רבי ומנהיג ומתארח בביתו של אדם, אזי ירוץ האדם הלזה לכבד את הרבי ויניח לו מנה יפה בראש, ולפי דברי המכילתא כל הדברים האלו צריך האדון לכבד את עבדו העברי. נמצא שהרבי והמנהיג עומד במדריגה שווה עם העבד, ואם ח"ו המנהיג הזה הוא גונב דעת הבריות, הריהו עומד במדריגת העבד שנמכר בגניבתו, אלא שמה שהתורה מכנה בשם עבד, מכנים החסידים בשם "רבי".

הרה"צ מדרוהביטש: אך אעפ"כ כך צריך להיות כי חסידים זקוקים למנהיג. אדמו"ר שליט"א: וכבר אמר שלמה המלך ע"ה תחת עבד כי ימלוך (משלי ל, כב).

הרה"צ מדרוהביטש: בדורנו על פי רוב העבד מכתיר את האדון ולא האדון בוחר לעצמו העבדים...

אדמו"ר שליט"א: בתקופה שאחר מלחמת העולם הראשונה התגורר הרה"ק מהרצ"א מבלאזוב זיע"א בעיר רישא, ובאותם הימים קמו כת של שונאי ישראל שנקראו עלארג'יקע'ס, והם ערכו פוגרמים בהרבה עיירות ודם ישראל נשפכו כמים ל"ע עד שכשל כח הסבל, ופעם אחת פרצו לעיירה שהתגורר בה אחד מחסידיו בשם ומחקו משפחות שלימות וכילו כמעט את כל תושביה, והחסיד הלז אחד דרכו לרישא ונכנס אל הרה"ק יחד עם הרה"ח ר' מיכל פרידמן ע"ה שהיה מכוונה ר' מיכל מלאך, והוא היה בתחילה חסיד בעלז, והיה שם דבר בעירו בתור גאון הגאונים ובעל מקובל, - וכשהגיע הרה"ק מבלאזוב להתגורר בעיר רישא, נסע לרבו הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זיע"א ליטול ממנו רשות



ויתר הקברים של בית העולם נחרבו לגמרי. - אבי ע"ה היה רגיל לספר לי שהרה"ק מבלאזוב לא יצא בשום פעם מהעיר רישא לציון אבותיו.

**אדמו"ר שליט"א:** אכן כך מעולם לא היה בציון. ושמעתי מהאדמו"ר מבלאזוב זצ"ל כשהיה בחור בטרם חתונתו קרא לו זקיננו הרה"ק ואמר לו אם תבטיחני שלא תגלה לשום אחד אזי אקח אותך לציון זקינך. וחותנו של האדמו"ר מבלאזוב נסע בכ"א אדר לציון של הרה"ק ר"ר אלימלך זיע"א, ובאמצע הדרך עבר בעיר רישא לאסוף את חתנו, וסר לבית מחותנו הרה"ק מבלאזוב שהיה מצונן ביותר באותו עת, וברוב חכמתו "עשה עצמו" כאילו לא ידע שיום זה שייך ליאצ"ט של הרה"ק ר"ר אלימלך שגם בימיו היתה נהירה המונית לציון הק', ושאלם בתמימות וכי נוסעים אתם בשבילי להתפלל בעדי, זה אינו חסר לי. - ומה שלא נסע לציונים היה כסגולה לאריכות ימים.

אח"כ כיבד הרה"צ מדרוהביטש את רבינו שליט"א בלחיים, וביקש שרבינו יברך בתחילה, וענה לו רבינו, דבהיות שהוא הבעל הבית לכן יברך תחילה, ואמר הרה"צ מדרוהביטש דאם אני בעל הבית אני מבקש את רבינו לברך. ושוב ענה לו רבינו שליט"א דהרי קודם הברכה אינו בעל הבית כמו שאמרו ז"ל (ברכות לה, א) כאן קודם ברכה כאן לאחר ברכה.

את אבי זצ"ל נשאר כמאובן ואמר עהר איז גנוא ווי דער זיידע [בדיוק כמו זקיני], ועל צורת פניהם אי אפשר כמעט להבחין בהבדל שביניהם. ומאז נקשרה נפשו אלי, ואמר: דער יונגיל איז מיר צו ג'בינדן צום הארץ עהר איז א בלאזובער נשמה.

**הרה"צ מדרוהביטש:** לאבי ז"ל היה מופת מהאדמו"ר מבלאזוב, שמפעם לפעם היה נוסע אליו לארה"ב על ימים טובים, ופעם אחת ביקש את אבי שיתפלל שחרית ביום כיפור לפני התיבה, ובין שחרית למוסף עלה לביתו ושלח לקרוא לאבי ז"ל ואני הייתי בחור בשנים והצטרפתי גם כן אליו, וביקש מאוד מאבי להיות שאין לו כח להתפלל מוסף לפני העמוד לכן יואיל הוא לירד לפני התיבה במקומו, ואני "הקטן" עזרתי עוז בנפשי ואמרתי לאדמו"ר כי הנני חושש מאוד על בריאותו של אבי שהיה לו חולי על כליותיו שלא יתפלל גם שחרית וגם מוסף, ואמר לי בסגנונו המתון ישראל'ליק איך זאג יא, אין דו זאגסט ניין, ועניתי לו רבינו אני פשוט חס על בריאותו של מר אבי, ואמר שוב איך זאג דיר צו שלא יראה רופא נגד עיניו בכל השנה, ואז נאחזתי בהבטחתו ואמרתי לו רבי: אם כך הוא, אזי מעתה הוא יוכל להתפלל גם מנחה לפני העמוד, ואכן כך היה שבכל השנה לא נזקק לטיפול אצל רופא.

**אדמו"ר שליט"א:** האדמו"ר מבלאזוב באישיותו חתם את הדור שהיה קודם המלחמה. **הרה"צ מדרוהביטש:** האם ביקר הרבי גם אצל הרה"ק

לתוך היכל והוא צועק בקולי קולות והאבות הק' מסבבים את החומה ותמהים מה פשר הקולות, והתחיל למנות התנאים והאמורים עד הרמב"ם ורש"י שגם הם מגששים לדעת מה זה ועל מה זה ואין להם פותר, הגה ימים באים עם מאורעות נוראות ומשונות ומי יודע מה יהיה מהכלל ישראל, [והראה על זקנו והפטיר ואמר] תהלה לאל יתברך שמו שהזקן הלבן הזה כבר לא יצטרך לראות זאת.

**אדמו"ר שליט"א:** זכיתי להשתטח על ציונו של הרה"ק מהרצ"א מבלאזוב זיע"א לפני יותר מארבעים שנה, שנסעתי לפולין יחד עם הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זיע"א, ובאמצע הנסיעה נסעתי עם עוד יהודי לעיר רישא לפקוד את ציון הרה"ק מבלאזוב והמצבה היתה מחוררת מלוע של רובה.

**הרה"צ מדרוהביטש:** עכשיו כבר נתקן המקום עם אוהל מהודר וגם הרה"ק מפלאנטשע זצ"ל שוכן שם.

**הרה"צ מדרוהביטש:** הרה"ק מבלאזוב זצוק"ל אמר רמז נאה על מימרא זו, כי מובא בגמרא (פסחים נ' ע"ב) רבא רמי כתיב (תהלים נז יא) כי גדול עד שמים חסדך, וכתוב (שם קח ה) כי גדול מעל שמים חסדך, הא כיצד, כאן בעושיין לשמה, וכאן בעושים שלא לשמה. כי ההפרש שבין מספר תיבת עד לתיבת על, הם כ"ז העולה למנין הוי"ה, דהיינו שזהו החילוק בין העושיין לשמה היינו לשם הוי"ה ב"ה להעושיין שלא לשמה.

**אדמו"ר שליט"א:** לחיים, יעזור השי"ת שיהיו שמחות בביתכם ללא שום הפסק.

אני מעודי הייתי משתוקק להתחקות אחר תולדות חייו של הרה"ק מבלאזוב, ואם שמעתי פעם מיהודי מקצה העולם שיודע משהו עליו, לא חסכתי טירחתי ושום מניעה לא עכבני מלנסוע אליו עד קצה העולם, וכך אגרתי הרבה מעשיות ועובדות וחלק כגדול מזה רשמתי למזכרת, וכשהייתי באמריקע אצל האדמו"ר מבלאזוב השתומם לשמוע ממני מעשיות על זקיננו שהוא עצמו לא ידע אודותם.

אכן הוא עצמו היה פה מפיק מרגליות וממנו שיערתי את עצמותו של זקנו הרה"ק מבלאזוב שהיה דומה לו בקולו, ונכדו ר' יהושע היה לפני כמה שנים בו' ניסן בשלחנו של כ"ק אאמו"ר זצוק"ל ושמע את דברי תורתו, אמר שסגנונו דומה בדיוק לשל זקיננו. ואאמו"ר זצוק"ל כשנפגש לראשונה עם האדמו"ר מבלאזוב כשביקר בארץ בשנת תשכ"א, ויהי אך ראה האדמו"ר



מסטוטשין זצ"ל.

אדמו"ר שליט"א: אכן הייתי מסתופף הרבה גם בצלו, הרה"צ מדרוהביטש: אכן זה היה שפה אחרת ופעם אחת נוכחתי בשיח שהיה ביניהם וזה היה נעים לגמרי.

אחר הצהריים הגיע רבינו שליט"א להשתתף בחגיגת סיום מסכת בבא קמא שנערך בהיכל כולל ש"ס חוקי חיים דקהילתנו הק', אחר שאברכי החמד סיימו את המסכתא גפ"ת עם חזרות ועמדו בכור המבחן לדעת את כל הסוגיות על בוריים.

אחר נטילת ידים ובציעת הפת, סיים את המסכתא הרה"ג ר' חיים אביגדור פיליפ שליט"א מותיקי לומדי הכולל, ולאחר מכן פתח רבינו שליט"א בדברי תורה, בענין מסכת בבא קמא והקשר בין תחילת המסכתא וסופה, תוכן שיחת הקודש יובא בעזהשי"ת בגליון הבא. אחר כך כיבד רבינו שליט"א את הגאון רבי זאב רוזן שליט"א ראש כולל ש"ס לומר דברי תורה. ובירך רבינו את ראשי הכולל ולומדיה שיזכו להמשיך ללמוד וללמד ולסיים את כל הש"ס על בריים.

בערב הגיע רבינו שליט"א להשתתף בשמחת נישואי נכד גיסו כ"ק האדמו"ר מדעעש שליט"א בן לחתנו הרה"צ רבי צבי אלימלך ראטטנבערג שליט"א בן כ"ק האדמו"ר מקאסאן לאנדאן שליט"א, רבינו שליט"א שהיה בשמחת החתונה זמן ממושך ובירך את החתן והמחותנים במלא חפנים ברכות, וחזר למעון קדשו.

### יום שישי פרשת תצוה

בבוקר הגיע הבשורה הקשה על הסתלקותו הפתאומית של כ"ק האדמו"ר מראדושיץ זצוק"ל מבית שמש, חתנא דבי נשיאה של כ"ק מרן רביה"ק זיעועכי"א, וגיסו של יבדלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

רבינו שליט"א יצא לעיה"ק ירושלים להשתתף במסע הלוויה, עד לאחר סתימת הגולל בהר הזיתים, וחזר למעון קדשו בבני ברק.

### ליל שב"ק תצוה

בליל שב"ק ערך כ"ק מרן רבינו שליט"א את השוה"ט בביתו נאוה קודש, וזה תוכן דברות קדשו:

מאריך בהם יתר מן הכל, ואם אולי ירצה לקצר בהם לעמקם, היה אומר ועשית אורים ותומים כאשר הראה אותך בהר זהב טהור תעשה אותם או כסף מזוקק. ועוד תשוב תראה כי לא הזכיר בה"א הידיעה אחד מכל הכלים שלא נזכרו כבר, אבל אמר ועשו ארון, ועשית שלחן, ועשית מנורת, וכן כלם, ובמשכן אמר ואת המשכן תעשה, בעבור שכבר הזכירו ועשו לי מקדש. והנה באורים ותומים אמר ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התומים, לא צוה אותו בעשייתם, והזכירם הכתוב בה"א הידיעה, ולא הזכירם הכתוב רק במשה לבדו, שאמר בצוואה ונתת אל חשן המשפט, וכמעשה ויתן אל החשן את האורים ואת התומים (ויקרא ח ח), כי לא היו מעשי ידי אומן ולא היה לאומנים ולא לקהל ישראל בהם מעשה ולא נדבה כלל, אבל הם סוד מסור

ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים והיה על לב אהרן בבואו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד. ונקדים דברי קדשו של הרמב"ן וז"ל: סבר רבי אברהם להתחכם בענין האורים והתומים ואמר (בפסוק ו) כי הם מעשי אומן כסף וזהב, והאריך בענינים כי חשב שהם על הצורות שיעשו בעלי הכוכבים לדעת מחשבת השואל, ולא אמר כלום, אבל הם כדברי רש"י, [הוא] כתב שם המפורש שהיה נותנו בין כפלי החשן, ולזה הוצרך להיות כפול, והראיה כי לא נזכרו אורים ותומים כלל במעשה האומנים, ולא הזכירם להם בצוואה ולא במעשה כלל, ופרט בבגדים ויעש את האפוד (שמות לט ב) ויעש את החושן (שם שם ח), ולא אמר ויעש את האורים ואת התומים, ואילו היה מעשה חרש חכם היה



שהזכירו רבותינו (שם כ"א ע"ב). אלו דברי הרמב"ן הק'. ויש להוסיף ולומר עוד בזה, דעבודת הכהן גדול היה לישא את שמות בני ישראל על לבו, ולא בגשמיות בלבד יהיו על לב אהרן, אלא שהקדושה של אהרן תשפיע על כל הקהל, וזה אינו דבר שילוד אשה יכול להכיל לבד ממש רבינו. ויומתק הענין על פי מעשה מהסבא הק' משפאלי זיע"א שנתפס פעם לבית האסורים ושמע שאסיר אחד שואל את חבירו האם אתה אוהב אותי באמת, וענה לו אכן כן, ושוב שאלו אם כן היודע אתה מה מעיק על לבי, וענה לו בשלילה, ואז אמר לו אם כן סימן הוא שאינך אוהב אותי באמת. והנה זה יכול להיות רק על ידי האורים ותומים כי כח הפועל בנפעל, ועל זה אמר והיה על לב אהרן שכל לחץ זו הדחק שיש לשום אדם מישראל יהיה מונח על הרגשת לב אהרן, ויוכל לבטל כל הגזירות. ועל זה בא אחר כך הלאו של ולא יזח החושן מעל האפוד וגו' (שמות כח כח) שלא תזוז לעולם במחשבה ממקומו, שיראה שהכל הוא לטובת הכלל ישראל.

יעזור השי"ת שיתבטלו כל הדינים והגזירות מהכלל ישראל ויהיה שובע שמחות ויתמתקו כל הדינים ונוכל לעבדו יתברך ולשוב לפניו בטוב לבב מרוב כל, ונזכה בגמר השובבי"ם ת"ת לשוב בתשובה שלימה, ולהזדכך לא על ידי יסורים וחלאים רעים אלא מתוך תשובה מאהבה, ונזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

אחר ברכת המזון נכנסו הקהל להשתתף בעריכת הפירות טיש, בו נערכה שמחת השלום זכר להולדת הבן להרה"ח ר' מאיר משולם גרטנר שליט"א, רבינו שליט"א בירך את אבי הבן ואת זקיניו: הגאון רבי ישראל לרר שליט"א מרבני קהילתנו הק', הרה"ח ר' יהודה גרטנר שליט"א, הרה"ח ר' יוסף ברוך לרר שליט"א, ולאחר מכן פתח בזמרה קה ריבון עלם וכו' ושאר הסדר כנהוג.

ביום שב"ק אחר התפילה ערך רבינו שליט"א את הקידושא רבה בהיכל החדר שני, וזה תוכן דברות קדשו:

שמח המן שמחה גדולה אמר נפל לי פור בירח שמת בו משה וכו', דהיינו שראה שחודש זה מצד תקופתו זמנו לא תהיה לו שום מניעה להפק זממו ח"ו, והיינו והחודש אשר נהפך להם לכלל ישראל מאבל ליום טוב, שהוא חודש שאין בו שום שמחה אלא אבלו של משה, וזה נהפך להם לשמחה, וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם לעולם.

\*

ונתת אל חושן המשפט את האורים ואת התומים והיה על לב אהרן בבואו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד.

הנה הבאנו לעיל מהרמב"ן שנחלק על דברי האבן עזרא שהאורים והתומים היו מעשי אומן כסף וזהב

למשה מפי הגבורה, והוא כתבם בקדושה, או היה מעשי שמים, ולכך יזכרים סתם ובידיעה, כמו וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים (בראשית ג כד). - [וביאור הדבר הוא שהיות שתכליתו היה להיות על לב אהרן, ודבר שצריך להיות מונח על לב יהודי (אויף א יודיש הארץ) אין במציאות שיעשו בזה מעשה כאן למטה בארץ שיוכל להכניס הכוונות של הכלל ישראל, אלא למעלה בשמים היו יכולים ליחד ולכוון הדבר]. - והנה משה לקח כתב האורים והתומים והניחם שם בחושן המשפט אחר שהלביש את אהרן האפוד והחושן וכו', והענין הוא כי היו שמות קדושים מכוחם יאירו האותיות מאבני החושן אל עיני הכהן השואל במשפטם, והמשל כי כאשר שאלו מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם (שופטים א א), היה הכהן מכוון בשמות שהם האורים, והאירו לעיניו אותיות יהודה, ויו"ד מלוי, ועי"ן משמעון, ולמ"ד מלוי, וה"א מאברהם הכתוב שם על דעת רבותינו (יומא ע"ג ע"ב), או שהאירה פעם אחרת לנגד עיניו ה"א מיהודה, והנה כאשר האותיות מאירות אל עיני הכהן, עדיין לא ידע סדורן וכו', אבל היו שם שמות הקדוש אחרים נקראים תומים, מכוחם יהיה לב הכהן תמים בידיעת ענין האותיות שהאירו לעיניו וכו', וזאת מדריגה ממדריגת רוח הקודש, היא למטה מן נבואה, ולמעלה מבת קול שמשתמשים בה בבנין בית שני אחר שפסקה הנבואה ופסקו אורים ותומים כמו

לחיים: יעזור השי"ת בחודש הזה אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב (אסתר ט כב), דאמרו בגמרא (ברכות ס' ע"ב) חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה וכו', אמר רבא לא נצרכא אלא לקבולינהו בשמחה. ועובדא היה אצל הרה"ק מצאנו זיע"א שהיה לו נכד חולה מאוד, ובאותו תקופה הלך לעולמו נכד אחר במשפחה, ובאו לומר לו שמצבו של הנכד הלז נתדרדר מאוד עד לכדי גסיסה רח"ל, ואז אמר הרה"ק דאם אמנם אמרו רז"ל חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה לקבולינהו בשמחה, אבל הרי אין מערבין שמחה בשמחה.

וזה שאמר והחודש אשר נהפך להם מאבל לשמחה, דאמרו רז"ל (מגילה י"ג ע"ב) כיון שנפל פור בחודש אדר



דהיינו שיעלה את הדינים השורים על בני ישראל עד שורשם קדם ה', שבשעה שירדו ההשפעות באמצעות הכלים ובגדי הכהן האחרים, והקדושה על ידי המכנסיים, ולכדי שיושפעו מתוך חסדים מגולים זקוקים לכח האורים ותומים, ויעזור השי"ת שנזכה לראות את חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו, ונוכל לשמוח בזה החודש כפי שאמרו רז"ל (תענית כ"ט ע"א) משנכנס אדר מרבים בשמחה שיהיה השמחה שלימה ואמיתית עם כל הכלל ישראל בלי שום מניעות עד עולם אמן.

בסעודת רעוא דרעוין אחר הלעכטיגע פיש סיפר רבינו שליט"א סיפורי צדיקים, וזה תוכן שיחת

קדשו:

וענה לו רבי לא אכחש בפניכם שאיני שומר לא שבתות ולא ימים טובים, וחזר ושאלו אבל בוודאי את יום הקדוש של כל השנה אתה אוהב, ושוב ענה שהנני רחוק כל כך מהיהדות שאיני יודע כלל מתי חל יום כיפור, והרי הוא אצלי ככל הימים. וכשמע הרה"ק זאת נתן לו ידו ובירכו בכל טוב בהטעימו כי מעולם לא החיינו יהודי כמוך, כי הרבה ימים ושנים אני עושה חשבון נפשי מי מהכלל ישראל גרוע יותר ממני, ולא מצאתי שום אחד, אבל זאת ידעתי כי לפחות יום אחד בשנה ביום הקדוש עובר אצלו כראוי, ועתה כשנוכחתי שיש אחד שהוא אכן גרוע ממני, הנני מחיה עצמי שאיני הגרוע ביותר.

ואביא בשמו דבר נפלא בפסוק (אסתר ה י) ויתאפק המן ויבא אל ביתו. ובמסורה ויתאפק ב', דין. ואידך ויתאפק ויאמר שימו לחם (בראשית מג לא), ובבעל הטורים אמר מה הכא צער וסופו שמחה כשהודיעם שהוא יוסף, אף התם תחלה צער וסופו שמחה וששון ליהודים (אסתר ח יז), ורמז הוא ז"ל כי ויאמר שימו לחם, נוטריקון בגימטריא פורים, ואותיות הנותרות עולה כמספר בשמחה, ולזכר זה עשה יוסף המשתה וישתו וישכרו עמו, שהכין את בנימין לימי הפורים שנאמר בו ויתאפק המן שיתגלגל מזה השמחה והיום טוב של פורים.

\*

כ"ק אביו בעל צבי לצדיק מבלאזוב זיע"א אמר עליו בימי חורפו כי הגימטריאות שלו היו מתאימים לספר הק' ברית כהונת עולם.

יעזור השי"ת שזכות כל הצדיקים שמדברים מהם יגינו בעדינו וישפיעו עלינו מן השמים שנוכל לשמוח בשמחה אמיתית עד ביאת משיח צדיקנו בלי שום מניעות אמן.

אחר הבדלה ואמירת ויתן לך כאשר יצא רבינו שליט"א מהיכל בית המדרש נשא מדברות קדשו לבחורי החמד העוסקים בהלכות תפילין במסגרת שיעור הלכה ופתח בשאלה, אם מותר לעשות עורות תפילין מנבילה וטריפה, וענה אחד הבחורים שכן הוא מפורש בשולחן ערוך (או"ח סי' ל"ב סי"ב) וז"ל: יהיה הקלף מעור בהמה חיה ועוף הטהורים אפילו מנבילה וטריפה שלהם, אבל לא מעור בהמה חיה

שהיה צריך לדעת כל כוחות העליונים של המזלות וההשפעות הנמשכות משם אל הכלל ישראל, אבל האורים והתומים לא היה במציאות שתיעשה על ידי בשר ודם, אלא היו מעשי שמים כיון שלא נזכר בתורה שום צווי על עשייתה, וכן לא אמר ויעש את האורים ואת התומים, אלא ויתן אל החושן את האורים ואת התומים, שהיא ירדה מלעילא ככל אשר הראה בהר.

ובאונקלוס תרגם ותתן בחושן דיניא ית אוריא וית תומיא ויהון על לבא דאהרן במעליה קדם ה' ויטול אהרן ית דיניא דבני ישראל על לביה קדם ה' תדירא.

היום היה הילולת החיד"א הק', ובעל האבני נזר זיע"א, והיום בלילה הוא יאצ"ט של בעל קרן ישועה מריביטיש זיע"א [בן הרה"ק מהרצ"א מבאלזוב זיע"א] והשבוע יחול היאצ"ט של הגאון מרוגטשוב זיע"א, והאדמו"ר בעל פני מנחם מגור זצוק"ל.

\*

הנה גדלותו בתורה של בעל האבני נזר הוא בלתי מושג, שבאותם הימים היה נהוג בפולין כשמאן דהוא היה זקוק לרחמים היו הנשים רגילות ליכנס לבית המדרש ולפתוח את ארון הקודש ולפצוח בזעקה גדולה ומרה עד לב השמים, והאבני נזר היה רגיל לשבת בבית המדרש ולהגות בתורה ולא שת לבו לכל אשר סביבו, אך כשנכנסו הנשים כנ"ל ביקש אותן לילך הביתה באמרו שעם דף הגמרא שלי אפעל יותר מכל צעקותיכן, ונא אל תפריעו לי בלימודי, וכך הוה, שראו ישועות נוראות שאנשים שהגיע עד שערי מות ל"ע, חזרו לאיתנם הראשון, וסיפורים כאלו היו יום יום.

\*

שמעתי מאאמו"ר זצוק"ל ששמע מיהודי אחד ששימש את הרה"ק בעל קרן ישועה מריביטיש זצוק"ל אשר היה חלש מאוד ואיש חולי שסבל על לבו, והיה רגיל לצאת מעירו לעיירות הסמוכות לנופש, ופעם הגיע למקום שהיה צריך לילך כמה שעות עד מקום החליבה כדי לעמוד על המשמר שלא יהיה חלב עכו"ם, ובעל האחוזא אמר לשליחו של הקרן ישועה הרי אני יהודי, ומדוע צריך להטריח את עצמו לבוא עד מקום החליבה, אבל לפי מראהו היה רחוק מצורת זרע ישראל, והזמינו הקרן ישועה לבא אליו לתהות על קנקנו, ונוכח שהוא רחוק ביותר מיהדות, ושאל אותו גם אם אינך מניח תפילין, אולי אתה שומר על השבת,



ועוף הטמאים דכתיב (שמות יג ט) למען תהיה תורת ה' בפך ממין המותר לפיך וכו', עכ"ל. ולאחר מכן הרחיב רבינו בשיחת קדשו בענין זה:

בהמה וחיה נמצאת ניצוץ של נפש אדם מגלגולים שונים שהיא עולה למעלה, וכל שכן באדם עצמו יש חלק נפש העולה למעלה שיש ביכולתו של כל אחד להעלותו, וכל שכן אם הוא מקיים מה שאמרו רבותינו ז"ל (מגילה כ"ח ע"ב) כל השונה הלכות בכל יום מובטח הוא לו שהוא בן עולם הבא. ויעזור השי"ת שיוכלו להתקשר בזה אין זיך דער הייבין, ובפרט כשממשמים ובאים ימי הפורים האלה שאם היה לנו השגה עד כמה אפשר להגיע מתוך שמחה, היו מפזזים וכרכרים בשווקים וברחובות מתוך התרוממות הנפש הבהמית, ואנא ישפיע ה' לכל העוסקים והשונים בהלכות שירגישו עולמם בחייהם כדוגמת תענוגי השבת, וכן כל תלמיד חכם הוא בבחינת שבת וממשיך את העולם הבא לעולם הזה, ושפע זה יושפע לכל בחור שהוא מקושר ללימוד ההלכה שיהיה נר לרגליו, על דרך נר לרגלי דבריך (תהלים קיט קה) שלא ימוש ממנו כל ימי חייו אמן.

הנה דרך חיים תוכחת מוסר הנלמד מהלכה זו, כי דבר היורד מלעילא בטהרה אפילו אם הוא נאסר באמצע הדרך, אבל הטהרה הגופנית שהיתה לה מתחילה נשארת בה, באופן שיכולים להשתמש עמה מטעם כל המותר בפך, דהיות שהיתה לה שעת הכושר ברגע מסוים בחייו להיות מותר בפך, אז גם אם אבדה את כשרותה עדיין אפשר להעלותה לשורשה, וזהו לימוד נשגב לכל אחד שיוכל לחזק את עצמו גם אם נפל לפעמים מדרגתו ונכשל במראה עיניו בהילוכו בחוצות, אבל עצם הדבר שהוא נולד להיות איש יהודי, גם כן מזכיר הקב"ה לכל אדם מישראל לבל ישכח כי בני אתה ואנכי אביך מחולליך, וכל שכן כשהוא מתנהג כדבעי, אזי הקב"ה מראה לכל המלאכים ופמליא של מעלה ראו את בני איך הוא מתהלך ברחוב ועליו אני מכריז ישראל אשר בך אתפאר, וגם אם יכשל לפעמים עד שתשקע נפשו הבהמית בשאול תחתיה, נשאר בו עדיין הניצוץ הזה שהוא מותר בפך שניתן עוד להעלותו לשורשו.

ועל כך אמר שלמה המלך (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה, ורוח הבהמה היורדת היא למטה על הארץ. דהיינו שבכל

### מערכת הצר אמונים

ברכת מזל טוב מעומק הלב לאנשי היקרים שהשמחה במעונם

הרה"צ ר' יואל פאללאק שליט"א ב"ר  
לשמחת נישואי בנו החתן הרב נפתלי הירצקא שליט"א עב"ג במו"ט ובשעמו"מ

...  
הרה"ח ר' יוסף קורץ שליט"א ב"ר  
והרה"ח ר' שמואל בנעט שליט"א קומפיות  
ולבנו/התנו הרה"ח ר' יהודה קורץ שליט"א קומפיות  
לשמחת צירוס בני הבה"ח יעקב נ"י עב"ג במו"ט ובשעמו"מ

...  
הרה"ח ר' אהרן בק שליט"א י-ם  
ולבנו הרה"ח ר' זאב בק שליט"א ב"ר  
להולדת הנכד/הבן במו"ט

...  
הרה"ח ר' שמואל קארפ שליט"א  
והרה"ח ר' אברהם ברבר שליט"א  
ולבנו/התנו הרה"ח ר' אליעזר קארפ שליט"א  
להולדת הנכד/הבן במו"ט

...  
הרה"ח ר' שמואל קרימלובסקי שליט"א  
ולבנו הרה"ח ר' משה קרימלובסקי שליט"א  
לשמחת הולדת הנכד/הבן במו"ט

שמחת השלום וזכר תנאים בליל שג"ק בשוה"ט של ב"ס מרן אדמו"ר שליט"א

...  
הרה"ח ר' אברהם בנעט שליט"א י-ם  
והרה"ח ר' ישעיה פולק שליט"א י-ם  
ולבנו/התנו הרה"ח ר' יעקב בנעט שליט"א י-ם  
להולדת הנכד/הבן במו"ט

שמחת השלום וזכר תנאים בליל שג"ק בשוה"ט של ב"ס מרן אדמו"ר שליט"א  
השי"ת יעזור שתקנו לראות דורות ישרים מקורכים מכל יוצ"ח ותקנו לחנך אותם  
בדרך התורה והחסידות כשאיתם של רבותינו הק' לתפארת בית שומרי אמונים  
בברכה / המערכת

נס"ד

**חבות הנחורים 'נתיבות חיים'**  
דחסידי שומרי אמונים - בני ברק  
בנישואות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שש"י ושמואל בשמחת וזוה"ה ב"ה ח"ה ל"ש וזוה"ה

בשמחה רבה הגנו להזמין את ציבור אנשי וידידנו היקרים

**ל"מעמד סיום הש"ס"**

שנלמד ע"י אחד מהצורכים הצעירים מובני חבורתנו הק'  
ו"מעמד חלוקת פרסים לבני החבורות הק'  
אשר עמלו בתורה הקדושה בגיעה עצומה  
שעות רצופות במשך ימי השבועיים ת"ת  
העל"י אשר יתקיים

**בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**  
ובהשתתפות גדולי ומרביצי תורה השוכנים שליט"א

ברצ"ה כיום שני פרשת ויקרא ד' אדר ב'  
בשעה 7:30 בבית המדרש הגדול.

בברכת התורה  
כ/הה(ה)

חובות ומשדרי: ששת אמות 4 | טקס: 2477334-072 | טל: 4880448-050

© כל הזכויות שמורות למערכת הצר אמונים

שע"י התאחדות האברכים דחסידי שומרי אמונים ת.ד. 5460 ב"ב  
לתרומות והנצחות ולעדכונים על שמחות וכדו' 058-3291146